Faust. In odprla so se vrata... 1905, Ljubljanski zvon

Carnegie se tudi drži teh načel. Vse svoje premoženje hoče v svojem življenju razdeliti. In res je že do danes menda posvetil nad pol milijarde K občekoristnim namenom, posebno za ljudske knjižnice, vseučilišča, tehnike i. t. d. On hoče „ubog“ umreti. Njegovi potomci (ima eno hčer) naj se sami borijo za eksistenco.

Knjiga takšnega socijalnega milijonarja je izvestno vredna čitanja in razmišljevanja tem bolj, ker je tak milijonar pri nas v Evropi bela vrana.[1]) V knjigi najdeš mnogo izpodbude in prelepih misli, katerih se tu niti dotakniti ne moremo. Vzemi in čitaj!

In odprla so se vrata . . .

In odprla so se vrata
v sto palač in v sto gradov —
Aj, aj, glejte to nobleso,
vsak je danes zopet nov!

Dame v elegantnih krilih
in gospodje v frakih vsi . . .
Aj, aj, glejte, vse od svile
in od zlata se blešči!

Ne! . . . Saj ni vse v svili, v zlatu —
glejte lačno tolpo to! . . .
Vsa raztrgana tod dere —
hu, to je grdo, grdo! . . .

Fej! . . In glejte, ti otroci,
pol v obleki, pol nagi,
kličejo ves dan po mestu:
„Dajte kruha — vsaj — kosti!“ . . .

Faust.

[1]) Škoda le, da ima omenjeni nemški prevod več tiskovnih ter jezikovnih pogreškov in da 320 strani obsegajoča knjiga stane celih 6 K, kajti vredna je, da bi jo čitale širše mase. Morebiti priredi kdo primeren posnetek iz nje (za Mohorjevo družbo?). — V Gradcu (v zalogi „Styrije“) je že leta 1892. izšla brošurica: Das Evangelium des Reichtumes von Andr. Carnegie. Prevedel J. v. Ehrenwerth.

dlib.si Digitalna knjižnica Slovenije